

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ham i; at det er en vigtig og påtrængende opgave både at ajourføre vore nuværende videnskabelige biblioteker og opbygge nye, hvor det måtte være nødvendigt. Jeg tror ikke, hr. Diderichsen har siddet i ængstelse dernede og været bange for, at jeg skulle svare: nej, det var jeg ikke enig i; jeg tror, han ved på forhånd, at jeg er klar over, at her ligger en meget væsentlig opgave. Jeg kan blot tage som et enkelt eksempel fra finanslovsforslaget Odense universitets bibliotek, hvis driftsudgifter fra regnskabet 15.896 kr. over budgettets 1.579.000 kr. på det nye finanslovsforslag er steget til 3.105.000 kr.

Det er ingen billig sag at opbygge de nye videnskabelige biblioteker; men jeg er enig i, at man i tide og så tidligt som muligt, når man ved, hvor de nye biblioteker skal ligge, må tage fat på opgaverne. Alene indkøbet af bøger for Odense universitets bibliotek er fra budgettets 800.000 kr. steget til lovforslagets 1.452.000 kr., og der vil i de kommende år være en jævn stigning i bibliotekets aktivitet; det er både en langvarig, kostbar og uundgåelig proces at opbygge de nødvendige videnskabelige biblioteker, og jeg kan forsikre for, at vi i kulturministeriet skal have et vågent øje rettet mod udviklingen.

Formanden: Jeg ville ønske, at vi kunne tilendebringe forhandlingen vedrørende finanslovsforslaget inden forkostpausen. Enhver kan se, at det har sine vanskeligheder. Jeg beder såvel ministre som medlemmer støtte mine bestræbelser.

Bernhard Baunsgaard: Jeg skal prøve på at gøre det meget kort. Det er kun, fordi der blev rettet en henvendelse til mig, at jeg bad om ordet nu; det var det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen, der henvendte nogle ord til mig i sin ordførertale. Jeg forstod på ham, at han og hans parti endnu ikke ville stemme for de militære bevillinger, så længe det drejede sig om særastemning, men det blev mig ikke helt klart, om SF ville stemme for finansloven som helhed. Det må man dog vel gå ud fra at de vil, for ellers er vi uægtelig kommet i en særdeles pikant parlamentarisk situation, hvis det parti, som regeringen nu vel

for fremtiden vil basere sin tilværelse på, nemlig SF, ikke agter at stemme for finansloven. Nu går jeg ud fra, at SF gør det, og så er man jo på gлед i militærspørgsmålet, og så kan man sige, at alt skal have sin tid. Men når man tænker på, hvor dygtigt det ærede medlem hr. Aksel Larsen fik drejet sine medlemmer i momsspørgsmålet, kan man nok forudse, at det ikke varer så forfærdelig længe, inden samtlige SFere også stemmer for militærbevillingerne på grund af nødvendigheden; jeg tror, det var det udtryk, det ærede medlem hr. Aksel Larsen brugte i går, da han skulle begrunde momsens — ja, det var vist nødvendigt med momsens for at få en skatte-reform, sagde hr. Aksel Larsen. Det er jo ikke godt at vide, hvad der bliver så nødvendigt at få, at man må stemme for militærbevillingerne. Når man tænker på, hvad det ærede medlem hr. Aksel Larsen i sin tid i de nærmeste år efter den anden verdenskrig sagde om et folk i våben og om, at det var nedrigt at påstå, at hr. Aksel Larsen og hans parti dengang ikke ville noget forsvar, så kan man nok forudse, at det såmænd ikke varer så længe, før det lykkes for det ærede medlem at få drejet sit parti også i det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaard snart skulle holde op med disse forsøg på gamle julelege ved at fortælle, hvad denne og hin har sagt før. Hvis jeg ville lege på den måde, kunne jeg give mig til at tale om, hvad det radikale venstre og dets folk har sagt før, og hvad de siger nu; det skal jeg lade være med. Jeg vil ikke just gøre den engelske politiker Joseph Chamberlains ord til mine, men jeg har alligevel lyst til i håb om at slippe for mere tidsspilde af den art, som hr. Bernhard Baunsgaard udsætter os for, med formandens tilladelse at gengive en kort replik af Joseph Chamberlain, fremsat i forrige århundrede i det engelske parlament. Han blev bebrejdet, at han ikke i en tale, han holdt, automatisk og mekanisk sagde det samme, som han havde sagt tidligere, og så svarede han: Hvad jeg har sagt, har jeg sagt. Modsiges jeg mig selv, godt, så modsiges jeg mig selv. Jeg afgiver ingen erklæringer, jeg tænker ikke på at undskylde